

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1019

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 noiembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
227.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate	2–3
825.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate	3
★		
228.	— Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul penal în vederea transpunerii unor directive ale Uniunii Europene	4–5
826.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul penal în vederea transpunerii unor directive ale Uniunii Europene	5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 299 din 9 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 589 alin. (1) lit. a) raportat la art. 592 alin. (1) din Codul de procedură penală	6–9
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
184.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 121/2014 privind eficiența energetică	10–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
1.823/2.952/1.565.	— Ordin al ministrului sănătății, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea rectificării bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Companiei Naționale „UNIFARM” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Sănătății	14–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000
privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 25 martie 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, după litera g) se introduc trei noi litere, literele h)—j), cu următorul cuprins:

„h) *lucrător sezonier* — lucrătorul cetățean român plasat pe un loc de muncă, pe o perioadă contractuală care nu depășește 90 de zile, pentru a presta o activitate care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor, în temeiul unui sau mai multor contracte de muncă sau, după caz, al documentului echivalent acestuia, încheiate pe o perioadă determinată cu un angajator stabilit în statul de primire;

i) *activitate care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor* — o activitate care depinde, într-o anumită perioadă a anului, de un eveniment periodic sau de o succesiune de evenimente legate de condiții sezoniere pe durata cărora nivelul de forță de muncă necesar este considerabil superior nivelului obișnuit pentru operațiunile curente;

j) *statul de primire* — orice stat care este membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană.”

2. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La negocierea acordurilor, înțelegerilor, tratatelor sau convențiilor prevăzute la alin. (1), partea română va urmări respectarea principiului egalității de tratament și a reglementărilor aplicabile în ceea ce privește nivelul salariului minim în statul de primire, durata timpului de lucru și de odihnă, condițiile generale de muncă, sănătatea și securitatea în muncă, asigurarea pentru accidente de muncă sau boli profesionale și securitate socială.”

3. La articolul 5, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) respectarea, pe durata angajării, a drepturilor prevăzute de legislația statului de primire, de acordurile, înțelegerile și convențiile bilaterale și multilaterale la care România și statul de primire sunt parte, precum și a clauzelor contractului individual de muncă sau, după caz, documentului echivalent acestuia, cu respectarea dispozițiilor art. 11 alin. (5);”

4. După articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 51, cu următorul cuprins:

„Art. 51. — Pentru lucrătorii sezonieri, la negocierea acordurilor, înțelegerilor, tratatelor sau convențiilor prevăzute la art. 4 alin. (1), partea română negociază inclusiv condițiile de cazare oferite de angajatori, care trebuie să respecte normele naționale din statul de primire, acordarea unei indemnizații pentru asigurarea hranei zilnice, decontarea cheltuielilor de transport dus-întors către domiciliul din România, pe perioada în care lucrătorii sezonieri și-au desfășurat efectiv activitatea.”

5. La articolul 8 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) ofertele ferme de locuri de muncă din străinătate, cu toate specificațiile acestora, cu elementele prevăzute la art. 11 alin. (1), atât în limba statului de primire sau într-o altă limbă de circulație internațională, cât și în limba română;”

6. La articolul 8, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru medierea cetățenilor români în vederea angajării în străinătate, agenții de plasare încheie cu solicitantii locurilor de muncă contracte de mediere în formă scrisă, cu includerea elementelor prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a) și d)—ș), al căror conținut este stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 384/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, cu modificările și completările ulterioare.”

7. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Ofertele ferme din contractele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b) vor cuprinde cel puțin următoarele elemente:

a) datele de identificare ale angajatorului străin, inclusiv domiciliul fiscal al acestuia;

b) durata ofertei ferme;

c) numărul locurilor de muncă din străinătate conținute de ofertele ferme;

d) funcția, meseria sau ocupația;

e) durata angajării în luni/zile, condițiile de angajare, de încetare a angajării sau de reangajare;

f) durata maximă a timpului de muncă și durata minimă a repausului periodic;

g) remunerația brută și netă, tariful orar și/sau salariul lunar brut și net, moneda în care se efectuează plata, modalitățile de plată și datele de plată a salariului;

h) salariul minim/tariful minim garantat în plată prin legislația statului de primire;

i) sporuri, ore suplimentare și alte drepturi salariale;

j) cazurile în care pot fi urmărite drepturile salariale;

k) durata minimă a concediului de odihnă anual plătit, modul de acordare și drepturile bănești aferente concediului de odihnă, prevăzute în legislația statului de primire;

l) condițiile de muncă și de climă, măsurile privind sănătatea și securitatea în muncă, de igienă la locul de muncă și securitate socială;

m) încheierea și semnarea unei asigurări de sănătate a angajaților români în aceleași condiții cu cetățenii din statul de primire;

n) acordarea de despăgubiri în caz de boli profesionale, accidente de muncă sau deces;

o) specificarea condițiilor de cazare de care va beneficia pe toată durata șederii, cazare de natură să îi asigure un nivel de trai adecvat, sau, după caz, de închiriere a unei locuințe și condițiile de acordare a unei indemnizații pentru asigurarea hranei;

p) asigurarea transportului lucrătorilor cetățeni români în statul de primire, transportul de la locul cazării la locul desfășurării activității, precum și condițiile de transport și de repatriere a salariaților români, inclusiv în caz de boli profesionale, accidente de muncă sau deces;

q) obiceiurile locului și orice alte aspecte specifice de natură a pune în pericol viața, libertatea sau siguranța lucrătorilor cetățeni români;

r) taxele, impozitele și contribuțiile care grevează asupra veniturilor lucrătorilor cetățeni români, asigurându-se, după caz, evitarea dublei impuneri sau a dublei perceperii de contribuții de asigurări sociale;

s) datele de contact ale ambasadelor/misiunilor diplomatice ale României în statul de destinație;

ș) datele de contact ale autorităților locale din statul de primire la care lucrătorul cetățean român poate depune o reclamație cu privire la nerespectarea contractului sau, după caz, documentului echivalent acestuia, încheiat cu angajatorul.

(2) Ofertele ferme de locuri de muncă din străinătate pentru lucrătorii sezonieri, cu toate specificațiile acestora, atât în limba statului de destinație sau într-o altă limbă de circulație internațională, cât și în limba română, vor cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la alin. (1), și următoarele elemente:

a) un contract de închiriere sau un document echivalent în care sunt precizate în mod clar condițiile de cazare puse la dispoziție lucrătorului sezonier de către angajator, precum și dovada că angajatorul asigură, în ceea ce privește cazarea, îndeplinirea standardelor generale în materie de sănătate și siguranță în vigoare în statul de primire;

b) angajamentul că angajatorul lucrătorului sezonier va asigura decontul călătoriei dus-întors între domiciliul lucrătorului sezonier din România și locul de muncă din statul de primire;

c) condițiile de acordare a unei indemnizații pentru asigurarea hranei zilnice.

(3) În cazul în care decontarea prevăzută la alin. (2) lit. b) este asigurată de către angajator, se interzice recuperarea respectivelor costuri de transport de la lucrătorul sezonier.

(4) În cazul în care cazarea este organizată de către angajator și sunt îndeplinite standardele generale în materie de sănătate și siguranță în vigoare în statul de primire, lucrătorului sezonier i se poate solicita plata unei chirii al cărei cost nu poate fi mai mare de 25% din remunerația sa netă.

(5) Agenții de plasare au obligația de a asigura includerea elementelor prevăzute la alin. (1) lit. a) și d)—ș), respectiv alin. (2)—(4) în situația lucrătorilor sezonieri, în contractul de mediere și în contractul individual de muncă sau, după caz, în documentul echivalent acestuia pentru statele prevăzute la art. 12 alin. (2), încheiat între angajatorul străin și lucrătorul cetățean român, cu respectarea legislației statului pe teritoriul căruia urmează să fie angajat.”

8. La articolul 12, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Pentru statele în care contractele individuale de muncă se încheie, potrivit legislației aplicabile în statul respectiv, în formă scrisă, agenții de plasare au obligația de a asigura încheierea acestora de către părți atât în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorul, cât și în limba română, precum și punerea la dispoziția lucrătorului român a acestui contract, înainte de plecarea acestuia din România.

(2) Pentru statele în care forma de angajare nu se realizează prin încheierea unui contract de muncă, agenții de plasare au obligația de a asigura comunicarea și punerea la dispoziția lucrătorului cetățean român, înainte de plecarea acestuia din România, a documentului echivalent contractului de muncă potrivit legislației statului de destinație, atât în limba română, cât și în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorul.”

9. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — În cazurile în care misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României sunt sesizate de către cetățenii români angajați în străinătate cu privire la încălcarea legislației aplicabile în materie de dreptul muncii și a clauzelor contractului individual de muncă, încheiat cu respectarea dispozițiilor art. 11 alin. (2), acestea transmit sesizările respective autorităților locale competente ale statului pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea angajatorul.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

București, 2 noiembrie 2020.

Nr. 227.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români
care lucrează în străinătate**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 2 noiembrie 2020.

Nr. 825.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul penal în vederea transunerii unor directive ale Uniunii Europene

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — La articolul 112¹ din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 112¹. — (1) Sunt supuse confiscării și alte bunuri decât cele prevăzute la art. 112, când față de o persoană se dispune condamnarea pentru o faptă susceptibilă să îi procure un folos material și pentru care pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 4 ani sau mai mare, instanța își formează convingerea că bunurile respective provin din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe disproporția dintre veniturile licite și averea persoanei.

(2) Confiscarea extinsă se dispune asupra bunurilor dobândite de persoana condamnată într-o perioadă de 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței. Confiscarea extinsă poate fi dispusă și asupra bunurilor transferate către terți, dacă aceștia știau sau ar fi trebuit să știe că scopul transferului a fost evitarea confiscării.”

Art. II. — Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 249, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse, luarea de către procuror a măsurilor asigurătorii pentru a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a acestor bunuri este obligatorie.”

2. La articolul 250¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care măsura asigurătorie s-a dispus direct prin hotărârea instanței de apel, dispozițiile alin. (1) — (3) se aplică în mod corespunzător.”

3. La articolul 311, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Organul judiciar care a dispus extinderea urmăririi penale sau schimbarea încadrării juridice este obligat să îl informeze pe suspect despre faptele noi cu privire la care s-a dispus extinderea ori cu privire la schimbarea încadrării juridice.”

4. La articolul 312, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Procurorul dispune suspendarea urmăririi penale numai dacă, luând în considerare toate circumstanțele cauzei, apreciază că suspectul sau inculpatul nu ar putea fi audiat la locul unde se află sau prin intermediul videoconferinței ori că audierea lui în acest mod ar aduce atingere drepturilor sale ori bunei desfășurări a urmăririi penale.

(12) Dacă nu se dispune suspendarea urmăririi penale, audierea suspectului sau inculpatului la locul unde se află sau prin videoconferință nu poate avea loc decât în prezența avocatului.”

5. La articolul 367, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Instanța dispune suspendarea judecării numai dacă, luând în considerare toate circumstanțele cauzei, apreciază că suspectul sau inculpatul nu ar putea fi audiat la locul unde se află sau prin intermediul videoconferinței ori că audierea lui în acest mod ar aduce atingere drepturilor sale ori bunei desfășurări a judecării.

(12) Dacă nu se dispune suspendarea judecării, audierea suspectului sau inculpatului la locul unde se află sau prin videoconferință nu poate avea loc decât în prezența avocatului.”

6. La articolul 367, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Încheierea dată în primă instanță prin care s-a dispus cu privire la suspendarea cauzei poate fi atacată separat cu contestație la instanța ierarhic superioară în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru procuror, părțile și persoana vătămată prezente, și de la comunicare, pentru părțile sau persoana vătămată care lipsesc. Contestația se depune la instanța care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare, în termen de 48 de ore de la înregistrare.”

7. La articolul 557, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (12), cu următorul cuprins:

„(12) Odată cu înmânarea mandatului de executare, persoanei condamnate i se aduce la cunoștință, sub semnătură, în scris, dreptul prevăzut la art. 466 alin. (1), iar în cazul în care persoana nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.”

Art. III. — Articolul 31 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„f) pentru contestațiile prevăzute la art. 250¹ alin. (1) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, împotriva încheierilor pronunțate în cursul judecării în apel de curțile de apel și Curtea Militară de Apel, precum și pentru contestațiile prevăzute la art. 250¹ alin. (4) din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, împotriva deciziilor pronunțate în apel de curțile de apel și de Curtea Militară de Apel, completul de judecată este format din 3 judecători;”

Art. IV. — La articolul 79 din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 14 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate încunoștințează judecătorul delegat cu executarea despre orice împiedicare ori întârziere survenită în cursul executării unei confiscări speciale sau confiscări extinse, pe baza informațiilor periodice primite de la Agenția Națională de Administrare Fiscală și de la alte autorități competente cu punerea în executare a acestor măsuri de siguranță.”

Art. V. — Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate este desemnată ca autoritate națională competentă să centralizeze datele primite de la autorități în ceea ce privește măsurile asigurătorii, confiscările speciale și confiscările extinse dispuse în cursul procedurilor judiciare penale și să realizeze statistici pe care le transmite anual, prin

intermediul Ministerului Justiției, Comisiei Europene, în aplicarea prevederilor art. 11 din Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană.

*

Prezenta lege transpune în legislația națională art. 4 alin. (2), art. 5—7, art. 8 alin. (1) și (6), art. 9 și art. 11 din Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 127 din 29 aprilie 2014, precum și art. 8 alin. (4) din Directiva 2016/343/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 65 din 11 martie 2016.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

București, 2 noiembrie 2020.

Nr. 228.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul penal în vederea transunerii unor directive ale Uniunii Europene

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul penal în vederea transunerii unor directive ale Uniunii Europene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 2 noiembrie 2020.

Nr. 826.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 299**

din 9 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 589 alin. (1) lit. a) raportat la art. 592 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 589 alin. (1) lit. a) teza a patra raportat la art. 592 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Judecătoria Timișoara — Secția penală, din oficiu, în Dosarul nr. 26.343/325/2017, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 153D/2018.

2. La apelul nominal lipsește partea. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 173D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 589 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. 3.405/100/2017 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 173D/2018 la Dosarul nr. 153D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. Se arată că prevederile legale criticate se aplică în mod egal tuturor subiecților procesuali, motiv pentru care acestea nu contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție. În ceea ce privește încălcarea, prin textele criticate, a dreptului la viață și la integritate fizică și psihică, se susține că acestea permit instanței să dispună internarea medicală a persoanei condamnate fie în rețeaua penitenciarelor, cu asigurarea pazei adecvate, fie tratarea acesteia, în aceleași condiții, în rețeaua privată de unități sanitare. Se arată că tratarea persoanei condamnate în unități sanitare private fără asigurarea pazei permanente goleşte de conținut instituția executării pedepsei, întrucât condamnatul nu mai este supus niciunei forme de detenție. Se susține că singura soluție pentru asigurarea regimului anterior menționat este dispunerea întreruperii executării pedepsei și că, în acest scop, instanța dispune de mijloacele procesual penale și de drept penal substanțial necesare. Referitor la mijloacele de probă ce pot fi administrate în susținerea unei cereri bazate pe

prevederile art. 589 alin. (1) lit. a) raportate la cele ale art. 592 alin. (1) din Codul de procedură penală, se arată că reducerea acestora la expertiza medico-legală este justificată de natura instituției întreruperii executării pedepsei pentru motive medicale și că, în realitate, textele criticate nu presupun doar administrarea unui raport de expertiză medico-legală, întrucât, în vederea elaborării acestuia, persoana condamnată transmite institutului de medicină legală competent, spre examinare, actele sale medicale, iar raportul de expertiză anterior menționat este întocmit numai după ce persoana condamnată a fost examinată de medici legiști sau medici de specialitate, după caz. Se conchide că raportul de expertiză medico-legală la care fac referire textele criticate este rezultatul analizei tuturor documentelor medicale furnizate de către persoana condamnată. Referitor la serviciile medicale acordate în cadrul penitenciarelor, se arată că nu au fost identificate de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului încălcări sistemice ale drepturilor fundamentale, care să pună la îndoială calitatea acestora. Se arată că, în cazul în care o persoană condamnată invocă dobândirea unei boli în cadrul penitenciarului, acest aspect poate face obiectul unei expertize, dar că acestea sunt elemente ce țin de fondul fiecărei cauze.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Sentința penală nr. 228 din 17 ianuarie 2018 și Încheierea din 26 ianuarie 2018, pronunțate în dosarele nr. 26.343/325/2017 și nr. 3.405/100/2017, **Judecătoria Timișoara — Secția penală și Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 589 alin. (1) lit. a) raportat la art. 592 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Judecătoria Timișoara — Secția penală, din oficiu, și, respectiv, de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj în cauze având ca obiect soluționarea unei cereri de întrerupere a executării pedepsei și, respectiv, soluționarea unei contestații formulate împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă o cerere de întrerupere a executării unei pedepse cu închisoarea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că procesul penal este guvernat de un set de principii esențiale, precum garantarea dreptului la apărare tuturor subiecților procesuali și asigurarea unui proces echitabil, care vizează stabilirea cu exactitate a adevărului juridic ce urmează a fi evaluat pentru pronunțarea soluției, în condițiile în care judecătorului i se asigură posibilitatea de a interpreta probațiunea administrată în cauză atât în favoarea, cât și în defavoarea părților, din oficiu și la cerere, în scopul „formării convingerii sale”. Se susține că aceste principii sunt reglementate prin dispozițiile art. 1, 2, 3, 5, 8, 10 și 11 din Codul de procedură penală, judecătorul cauzei fiind obligat să stabilească adevărul cu privire la toate faptele și împrejurările cauzei, pe baza dispozițiilor legale în vigoare, în mod echitabil și cu respectarea demnității și a vieții umane. Se arată că, din perspectiva administrării probelor, este esențial principiul

obținerii probelor în mod legal, dar și cel al aprecierii probelor ca având valori egale în ansamblul mijloacelor de probă prevăzute de lege, evaluarea lor fiind lăsată la libera apreciere a organelor judiciare, principiu exprimat cu claritate la art. 103 din Codul de procedură penală. Se arată că aceste principii guvernează toate fazele procesului penal, inclusiv faza de executare a pedepselor, motiv pentru care toate dispozițiile legale în vigoare trebuie să respecte exigențele anterior menționate. În acest context se susține că dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece creează o discriminare vădită între justițiabili, ca urmare a limitării nejustificate a posibilității de probațiune a ipotezei verificate la un singur mijloc de probă, a cărui administrare este obligatorie, conform textului criticat. Se arată că sintagma „când se constată pe baza unei expertize medico-legale” din cuprinsul textului criticat obligă la administrarea exclusivă a probei cu expertiza indicată în text, ale cărei obiective vizează doar aspectele menționate în norma juridică analizată, respectiv stabilirea bolii de care suferă condamnatul, a posibilităților de tratare în rețeaua Administrației Naționale a Penitenciarelor și asigurarea tratamentului sub pază permanentă în rețeaua sanitară a Ministerului Sănătății. Se susține că nu există nicio justificare pentru încălcarea principiului administrării libere a probelor și a principiului valorii egale a acestora, în condițiile în care unele aspecte țin de dovada posibilității de tratament al persoanelor condamnate, iar acestea ar trebui determinate și prin alte mijloace de probă, esențiale în astfel de cauze. Se arată că, pentru acest motiv, textul criticat creează un tratament discriminatoriu, bazat pe standarde diferite de evaluare, față de alți subiecți de drept care formulează cereri de altă natură în fața instanțelor judecătorești, cereri în privința cărora nu există astfel de limitări. De asemenea, se susține încălcarea prin prevederile art. 589 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală a dispozițiilor art. 21 din Constituție, întrucât dreptul la apărare al condamnatului este îngreunat în modalitatea sa de exercitare, prin impunerea unei singure modalități de probă a premisei susținute. Totodată, se arată că prevederile legale criticate creează premisele imposibilității obiective dovedirii temeiniciei susținerilor formulate în apărare, aspect ce contravine dispozițiilor constituționale ale art. 6 din Convenție. Cum textul criticat vizează aspecte ce țin de starea de sănătate a persoanei condamnate, se arată că acesta încalcă și dreptul la viață și dreptul și standardele privind interzicerea torturii, astfel cum acestea sunt reglementate la art. 1 și art. 3 din Convenție. Se susține că autoritatea statală este obligată să asigure nu doar premisele tratamentului medical al condamnaților aflați în stare de boală, dar și condițiile necesare pentru ca derularea acestui tratament în starea de detenție să nu dobândească trăsături inumane, supunând persoana condamnată la suportarea unor suferințe fizice mai mari decât o altă persoană aflată în stare de libertate. Cum legiuitorul a impus un singur mijloc de verificare a tuturor acestor condiții, respectiv disponerea probei cu expertiza medico-legală, această condiție restrânge posibilitățile judecătorului de a evalua totalitatea împrejurărilor determinante. Se arată că, din perspectivă pur teoretică, această critică a mai fost analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 54 din 14 ianuarie 2009, prin care a fost constatată neconstituționalitatea dispozițiilor art. 91⁶ din Codul de procedură penală din 1968, astfel cum acesta s-a vrut a fi modificat prin Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi. Se arată că, prin decizia anterior menționată, Curtea a statuat că prin eliminarea posibilității de a se folosi ca mijloace de probă înregistrările realizate de părți sau de alte persoane fără încălcarea vreunei dispoziții legale, posibilitate prevăzută expres în reglementarea actuală, se elimină, spre exemplu, posibilitatea de a se utiliza ca mijloace de

probă imaginile înregistrate de camerele de supraveghere video din incinta unei bănci pentru identificarea autorilor unui jaf, înregistrările efectuate de victima unei agresiuni în propriul domiciliu, înregistrările efectuate de persoane particulare cu ocazia unui grav accident de circulație în urma căruia au rezultat victime, iar autorul accidentului a părăsit locul faptei etc. S-a arătat, totodată, că, prin eliminarea posibilității de probațiune, se limitează dreptul persoanei vătămate prin infracțiune, și nu numai al acesteia, de a se apăra pe cale judiciară, încălcându-se astfel principiul dreptului la apărare consacrat prin art. 24 alin. (1) din Constituție, ca și principiile accesului la justiție și al dreptului la un proces echitabil, prevăzute de art. 21 din Legea fundamentală. Se mai susține că dispozițiile textului criticat impun judecătorului de caz să dispună efectuarea unei expertize cu caracter complex, dar care presupune implicarea opiniilor unor experți referitor la aspecte care excedează, de fapt, cunoștințelor științifice ale acestora, limitând astfel posibilitățile judecătorului de a stabili, concret și real, ipoteza dedusă judecății. Astfel, se arată că textul de lege analizat face trimitere la stabilirea posibilităților de „tratare” a persoanei condamnatului sub pază permanentă, aspect care nu poate fi stabilit decât, în mod generic, de medicul legist. Dată fiind însă natura instituției întreruperii și amânării executării pedepsei pentru motive medicale, devine esențială, mai ales în contextul criticilor permanente și repetate vizând condițiile de detenție, stabilirea de către judecători, prin orice mijloc de probă, a unor aspecte legate de calitatea tratamentului asigurat în rețeaua Administrației Naționale a Penitenciarelor sau sub pază permanentă, inclusiv din perspectiva unor împrejurări de natură pur administrativă, care interferează cu actul medical în sine — cum ar fi posibilitățile de transport al condamnaților de la locurile de detenție la unitățile sanitare cu mijloace de transport adecvate, în condiții specifice bolii ce constituie diagnosticul stabilit, asigurarea unor posibilități de tratament bazat pe mijloace moderne, împrejurări diverse, de natură a genera agravarea stării de sănătate a persoanelor bolnave, asigurarea condițiilor igienico-sanitare la locul de detenție, după efectuarea tratamentului etc. Se susține că dispozițiile legale criticate se află în contradicție vădită și cu alte prevederi legale, de exemplu cu dispozițiile Legii nr. 169/2017 privind modificarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, dat fiind faptul că în acest din urmă act normativ se prevede posibilitatea de compensare a „cazării în condiții necorespunzătoare” pentru persoanele în detenție care nu suferă de boli, fiind în stare de sănătate aparentă, context în care este inadmisibilă lipsa unei evaluări a condițiilor de detenție ce ar putea influența starea de boală a persoanelor care solicită întreruperea sau amânarea executării pedepsei. Se arată că, în cauza dedusă judecății, persoana condamnată a invocat în apărarea sa tocmai astfel de elemente, respectiv faptul că, deși îi este, teoretic, asigurat tratamentul sub pază, calitatea acestui tratament, a transportului la locul de spitalizare, a condițiilor de detenție după efectuarea tratamentului, mai ales în stadiul de evoluție a bolii în care se află, sunt aspecte ce nu se pot stabili prin expertiză medico-legală, motiv pentru care, în prezenta cauză, au fost depuse alte mijloace de probă, constând în documente medicale. Se arată că împrejurările mai sus enumerate nu au putut fi evaluate de expertul desemnat pentru întocmirea actului medico-legal, ale cărui concluzii s-au limitat la dispozițiile imperative ale textului de lege și la obiectivele expertizei stabilite de judecătorul cauzei. Se susține că, deși prevederile art. 20 din Constituție obligă instanțele judecătorești la aplicarea dispozițiilor art. 6 din Convenție, acestea interpretează în mod limitativ prevederile legale criticate, limitând mijloacele de probă, în ipoteza invocată în prezenta cauză, la expertizele medico-legale prevăzute la art. 589 alin. (1) din Codul de procedură penală.

8. **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, reiterând argumentele formulate de autorul excepției în susținerea neconstituționalității textului criticat.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. a) raportat la art. 592 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 589 alin. (1) lit. a): „(1) *Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi amânată în următoarele cazuri:*

a) când se constată, pe baza unei expertize medico-legale, că persoana condamnată suferă de o boală care nu poate fi tratată în rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor și care face imposibilă executarea imediată a pedepsei, dacă specificul bolii nu permite tratarea acesteia cu asigurarea pazei permanente în rețeaua sanitară a Ministerului Sănătății și dacă instanța apreciază că amânarea executării și lăsarea în libertate nu prezintă un pericol pentru ordinea publică. În această situație, executarea pedepsei se amână pentru o durată determinată [...].”;

— Art. 592 alin. (1): „(1) *Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi întreruptă în cazurile și în condițiile prevăzute la art. 589, la cererea persoanelor arătate la alin. (3) al aceluiași articol, iar în cazul prevăzut la art. 589 alin. (1) lit. a), și la cererea administrației penitenciarului.”*

13. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) cu privire la egalitatea în fața legii, ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție, ale art. 22 alin. (2) referitor la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 24 alin. (1) cu privire la dreptul la apărare și ale art. 34 alin. (1) cu privire la dreptul la ocrotirea sănătății, precum și prevederilor art. 1 și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la viață și dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 53 din Codul penal, pedepsele penale principale sunt detențiunea pe viață, închisoarea și amenda. Din interpretarea sistematică a prevederilor art. 54—64 din Codul penal rezultă că reglementarea de către legiuitor a pedepsei cu închisoarea în cazul anumitor infracțiuni are în vedere pericolul pe care faptele incriminate îl prezintă pentru valorile sociale ocrotite prin legea penală, pericol ce denotă că autorul infracțiunii se poate îndrepta doar prin privarea sa de libertate, departe de ceilalți membri ai societății, într-un spațiu de detenție, pentru o perioadă de timp stabilită de către judecător, în funcție de circumstanțele cauzei și având în vedere limitele speciale ale pedepsei.

15. De asemenea, din interpretarea sistematică a prevederilor art. 75—106 din Codul penal referitoare la individualizarea pedepselor, Curtea reține că dispunerea de către judecătorul competent a pedepsei cu închisoarea cu executare are la bază constatarea de către acesta a săvârșirii unor fapte prevăzute de legea penală de un pericol social considerabil, care obligă sau determină instanța competentă să condamne inculpatul la pedeapsa închisorii cu executare. Un astfel de pericol rezultă din limitele speciale ale pedepsei prevăzute de legea penală pentru infracțiunile săvârșite, din circumstanțele concrete ale cauzei și din istoricul infracțional al inculpatului.

16. Așa fiind, amânarea și întreruperea executării pedepsei cu închisoarea reprezintă excepții de la regula executării de îndată și în mod continuu a hotărârilor penale definitive și, totodată, de la regula executării pedepsei cu închisoarea în spațiile de detenție. Aceste excepții sunt reglementate de legiuitor pentru cazurile expres și limitativ prevăzute la art. 589 alin. (1) din Codul de procedură penală. Acestea din urmă au în vedere starea de sănătate a persoanei condamnate [art. 589 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală] și faptul că persoana condamnată este gravidă sau are un copil mai mic de un an [art. 589 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală], fiind situații considerate de legiuitor ca având o semnificație deosebită pentru viața și existența persoanei condamnate, care pot justifica și, respectiv, justifică lăsarea acesteia în libertate pentru o perioadă de timp determinată sau determinabilă.

17. Dintre cele două ipoteze juridice reglementate la art. 589 alin. (1) din Codul de procedură penală, cea invocată în susținerea prezentei excepții de neconstituționalitate are ca scop protecția stării de sănătate, precum și a integrității fizice și psihice a persoanei condamnate, atunci când se constată că aceasta suferă de o boală care nu poate fi tratată în rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor și care face imposibilă executarea imediată a pedepsei, dacă specificul bolii nu permite tratarea acesteia cu asigurarea pazei permanente în rețeaua sanitară a Ministerului Sănătății și dacă instanța apreciază că amânarea executării și lăsarea în libertate nu prezintă un pericol pentru ordinea publică. Prin urmare, pentru a fi dispusă amânarea executării pedepsei, conform textului criticat, este necesar să fie îndeplinite următoarele condiții: condamnatul să sufere de o boală; boala să îl pună în imposibilitatea de a executa pedeapsa imediat; boala să nu poată fi tratată în rețeaua Administrației Naționale a Penitenciarelor; specificul bolii să nu permită tratarea acesteia cu asigurarea pazei permanente în rețeaua sanitară a Ministerului Sănătății; instanța să aprecieze că amânarea executării și lăsarea condamnatului în libertate nu prezintă un pericol pentru ordinea publică. Spre deosebire de soluția reglementată la art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care îl obligă pe judecător să dispună amânarea executării și lăsarea condamnatului în libertate, în condițiile constatării unor situații obiective, respectiv starea de graviditate a persoanei condamnate sau faptul că aceasta are un copil mai mic de un an, soluția juridică reglementată prin textul criticat permite instanței să dispună amânarea executării pedepsei doar dacă apreciază că această soluție nu prezintă un pericol pentru ordinea publică. Rezultă, astfel, că amânarea executării pedepsei, în condițiile prevăzute la art. 589 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, poate fi dispusă în scopul protejării sănătății persoanei condamnate, precum și a integrității fizice și psihice a acesteia, însă doar cu asigurarea securității celorlalți membri ai societății și a ordinii publice.

18. Având în vedere necesitatea asigurării securității și a ordinii publice, legiuitorul a prevăzut ca determinarea stării de sănătate a persoanei condamnate și a posibilității tratării sale fie în rețeaua Administrației Naționale a Penitenciarelor, fie în

rețeaua sanitară a Ministerului Sănătății, cu asigurarea pazei permanente, să fie făcută de judecător doar pe baza expertizei medico-legale, nu și pe baza altor mijloace de probă. Această limitare a mijloacelor de probă ce pot fi avute în vedere are la bază caracterul științific și, prin urmare, obiectiv al expertizei medico-legale, ce rezultă din faptul că, potrivit art. 189 din Codul de procedură penală, aceasta se realizează prin examinarea persoanei condamnate și prin aprecierea posibilităților sale de tratare de către un medic legist, care întocmește, conform art. 189 alin. (2) din Codul de procedură penală, raportul de expertiză solicitat de instanța de judecată.

19. Prin urmare, imperativul reglementării întreruperii executării pedepsei doar în condiții expres prevăzute de lege și obiectiv determinate de starea de sănătate a persoanei condamnate a determinat legiuitorul să reducă marja de apreciere a instanței de judecată, prin restrângerea probelor ce pot fi administrate la cea a expertizei de specialitate, respectiv la proba expertizei medico-legale. Această limitare are ca scop eliminarea posibilității realizării de către instanța de judecată a unor interpretări juridice nonmedicale, care să ducă la punerea în libertate a unui număr de persoane condamnate care ar putea afecta caracterul restrictiv al excepției de la regula executării pedepselor penale în mod continuu, cu consecințe asupra securității membrilor societății și a ordinii publice și cu încălcarea principiului legalității procesului penal.

20. O soluție legislativă asemănătoare a fost reglementată și la art. 453 din Codul de procedură penală din 1968, legiuitorul restrângând, și în contextul vechii reglementări procesual penale, mijloacele de probă ce puteau fi avute de judecător cu ocazia dispunerii amânării executării pedepsei la expertizele medico-legale, în condițiile în care art. 453 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968 prevedea însă și posibilitatea amânării executării pedepsei când din cauza unor împrejurări speciale executarea imediată a pedepsei ar avea consecințe grave pentru condamnat, familie sau unitatea la care lucrează. Nepreluarea în cuprinsul art. 589 alin. (1) din Codul de procedură penală a dispozițiilor art. 453 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968 denotă aceeași tendință, de a restrânge cazurile de dispunere a soluției amânării executării pedepsei la cele determinate de condiția obiectivă a stării de sănătate a persoanei condamnate.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Judecătoria Timișoara — Secția penală, din oficiu, în Dosarul nr. 26.343/325/2017 și de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. 3.405/100/2017 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și constată că dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. a) raportat la art. 592 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Timișoara — Secția penală și Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 121/2014 privind eficiența energetică

Având în vedere necesitatea de a remedia, în termen cât mai scurt, situația juridică a Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, singura structură guvernamentală, la nivel național, abilitată să reprezinte statul român în relațiile bilaterale și multilaterale cu privire la politica de eficiență energetică a României, având calitatea de organism unic al autorității publice centrale cu competențe în elaborarea propunerilor de politici și legislație primară și secundară în domeniul eficienței energetice și care se află în imposibilitatea îndeplinirii acestor obligații și asigurării unui cadru funcțional în domeniul eficienței energetice, cu implicații deosebit de grave și complexe privind respectarea obligațiilor României referitoare la măsurile necesare în atingerea obiectivelor climatice și a normelor europene de aplicare a mecanismului de monitorizare și verificare a indicatorilor de eficiență energetică la nivel național, conform Directivei (UE) 2012/27 privind eficiența energetică,

luând în considerare necesitatea de a asigura un cadru legislativ coerent în scopul consolidării cadrului juridic și aprobării autorității competente în domeniul eficienței energetice, ținând cont de faptul că prin art. XVI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 9 ianuarie 2020, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogat art. 3 alin. (2) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare, care prevedeau atribuțiile Departamentului pentru energie din cadrul Autorității Naționale pentru Reglementare în Domeniul Energiei, creând astfel un vid legislativ,

estimând riscul de neconformare a României termenului de notificare către Comisia Europeană a Raportului anual privind monitorizarea progresului pentru atingerea obiectivelor naționale privind eficiența energetică, conform Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică și Directivei (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE, precum și în perspectiva normelor legislative de transpunere a Directivei (UE) 2018/2.002 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2012/27/UE,

în vederea:

— realizării obligației Guvernului României de asigurare a funcționalității și continuității sistemului de autorizare a auditorilor energetici pentru industrie și de atestare a managerilor energetici pentru industrie și pentru localități, identificat ca segment prioritar de acțiune în domeniul eficienței energetice, astfel încât să nu fie afectate drepturile categoriilor profesionale implicate în domeniul eficienței energetice, ca urmare a disfuncționalităților la nivelul autorității competente;

— asigurării necesității și oportunității de adoptare a unor măsuri de natură economico-financiară, reprezentând acțiuni esențiale pentru a atenua repercusiunile negative asupra economiei și asupra cetățenilor, prin facilitarea și ulterior absorbția instrumentelor de finanțare disponibile, de mare anvergură sau la scară mică în domeniul eficienței energetice, proces de negociere în cadrul căruia Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, prin Direcția eficiență energetică, este implicat,

în considerarea faptului că elementele de mai sus se constituie într-o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 1 august 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — (1) În vederea aplicării prevederilor prezentei legi, Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri acționează prin Direcția eficiență energetică, structură organizatorică la nivelul autorității publice centrale, cu atribuții privind elaborarea și aprobarea politicilor și legislației primare și secundare în domeniul eficienței energetice la nivelul consumatorilor finali de energie.

(2) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri se organizează și funcționează cu următoarele atribuții și responsabilități:

a) participarea la elaborarea politicilor și legislației primare în domeniul eficienței energetice; elaborarea legislației secundare în domeniul eficienței energetice;

b) monitorizarea stadiului implementării Planului național de acțiune în domeniul eficienței energetice IV, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2019, și a programelor aferente de îmbunătățire a eficienței energetice, la nivel național, precum și a economiilor de energie rezultate în urma prestării de servicii energetice și a altor măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice;

c) elaborarea și implementarea măsurilor de eficiență energetică, în vederea realizării de noi economii de energie, în perioada 1 ianuarie 2021—31 decembrie 2030, conform obiectivelor prevăzute în cadrul Planului național integrat pentru energie și schimbări climatice;

d) elaborarea și transmiterea către Comisia Europeană a rapoartelor privind monitorizarea progresului înregistrat în

îndeplinirea obiectivelor naționale de eficiență energetică, întocmite în conformitate cu anexa nr. 11, partea 1;

e) elaborarea, dezvoltarea și monitorizarea implementării unei strategii integrate de eficiență energetică, la nivel național, în acord cu domeniile complementare pe care politicile de eficiență energetică le impactează, cu sprijinul și implicarea directă a tuturor segmentelor interesate;

f) cooperarea cu instituțiile abilitate la realizarea unor evaluări privind domeniul eficienței energetice și a calculului indicatorilor de eficiență energetică la nivel național;

g) coordonarea aplicării reglementărilor Comisiei Europene privind cerințele referitoare la etichetarea și eficiența energetică a unor categorii de produse — regulamentele emise de Comisia Europeană privind etichetarea energetică în anul 2019, în calitate de autoritate națională competentă;

h) autorizarea auditorilor energetici din industrie și atestarea managerilor energetici;

i) gestionarea procesului de evaluare tehnică, avizare și monitorizare a proiectelor de investiții în domeniul eficienței energetice, încadrate în domeniul de competență al Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, pentru care se cere finanțare de la bugetul de stat sau din alte surse legal constituite;

j) promovarea programelor de eficiență energetică la consumatori, prin acțiuni complementare, organizarea, inclusiv din surse externe, dar și de la bugetul de stat, de campanii de informare și de motivare, de interes național, a consumatorilor mici de energie, inclusiv casnici, pentru a utiliza eficient energia;

k) elaborarea de studii, din surse de la bugetul de stat sau din fonduri externe, de promovare a cogenerării de înaltă eficiență sau a încălzirii și răcirii centralizate, pentru fundamentarea

programelor naționale de eficiență energetică, precum și participarea la proiecte declarate eligibile, în cadrul programelor de eficiență energetică și energii regenerabile, inițiate de organisme internaționale;

l) elaborarea cadrului legal privind aprobarea și implementarea Contractului-cadru de performanță energetică și a cadrului legal de reglementare a societăților de servicii energetice de tip ESCO.

(3) Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri are calitatea de autoritate națională competentă pentru coordonarea aplicării regulamentelor Comisiei Europene emise în anul 2019 privind cerințele referitoare la etichetarea și eficiența energetică a unor categorii de produse și supravegherea pieței de echipamente și aparate pentru care există reglementări specifice privind eficiența energetică și proiectarea ecologică, precum și aplicarea legislației specifice.

(4) Finanțarea programelor de eficiență energetică derulate la nivelul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri se asigură astfel:

a) de la bugetul de stat, prin Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri;

b) din sumele transferate Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri în temeiul art. XVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscale bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 9 ianuarie 2020, cu modificările și completările ulterioare;

c) din fonduri externe nerambursabile;

d) din fondul specializat pentru investiții în eficiență energetică.

(5) Fondul specializat în eficiență energetică se înființează ca activitate finanțată integral din venituri proprii, pe lângă Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, în domeniul de activitate prevăzut în prezenta lege, conform art. 67 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, fiind gestionat de Direcția eficiență energetică.

(6) Sumele transferate Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, în temeiul art. XVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, cu modificările și completările ulterioare, sunt destinate îndeplinirii următoarelor activități multianuale desfășurate de către Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, respectiv Direcția eficiență energetică:

a) monitorizare a stadiului implementării și continuității măsurilor de creștere a eficienței energetice prevăzute în cadrul Planului național de acțiune în domeniul eficienței energetice IV, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2019, respectiv în cadrul Planului național integrat pentru energie și schimbări climatice, în vederea raportării integrate în conformitate cu prevederile art. 21 și 27 din Regulamentul (UE) 2018/1.999 privind guvernarea energetică;

b) monitorizare și implementare a programelor de îmbunătățire a eficienței energetice, la nivel național;

c) finanțarea proiectelor de eficiență energetică și producerea de energie din surse regenerabile, în cadrul fondurilor specializate pentru finanțarea proiectelor de eficiență energetică sau a proiectelor de producere de energie din surse regenerabile, gestionate la nivelul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, prin Direcția eficiență energetică, cu respectarea legislației în domeniul ajutorului de stat;

d) promovarea programelor de eficiență energetică la consumatori, organizarea de campanii de informare și de motivare de interes național a consumatorilor de energie, inclusiv casnici, pentru a utiliza eficient energia;

e) activități curente pentru consolidarea Direcției eficiență energetică, și anume dezvoltarea și susținerea operațiunilor specifice de eficiență energetică.

(7) Autorizarea persoanelor fizice, persoanelor fizice autorizate sau a persoanelor juridice care efectuează audituri energetice industriale sau de procese de consum energetic din categoriile electroenergetic, termoelectric sau complex se realizează de către Ministerul Economiei, Energiei și Mediului

de Afaceri, cu suportul logistic al Centrului de Pregătire pentru Personalul din Industrie — Bușteni.

(8) Atestarea managerilor energetici pentru industrie, a managerilor energetici pentru localități și atestarea societăților prestatoare de servicii energetice se realizează de către Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, cu suportul logistic al Centrului de Pregătire pentru Personalul din Industrie — Bușteni.

(9) Regulamentele care stabilesc procedurile specifice pentru autorizarea auditorilor energetici pentru industrie și procese, persoane fizice, persoane fizice autorizate și persoane juridice, atestarea societăților prestatoare de servicii energetice și atestarea managerilor energetici pentru industrie, respectiv pentru localități, inclusiv condițiile de autorizare sau atestare, după caz, se aprobă prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, la propunerea Direcției eficiență energetică, și vor cuprinde cel puțin următoarele specificații:

a) condițiile care trebuie îndeplinite la solicitarea autorizării/atestării de către persoanele fizice și juridice solicitante, și anume depunerea dovezilor de identificare în termen de valabilitate, pregătirea profesională sau obiectul de activitate în domeniul științelor ingineresti;

b) procedura de autorizare sau atestare, după caz, prelungire a valabilității atestatelor sau a autorizațiilor emise, respectiv eliberarea duplicatelor;

c) obligații ale furnizorilor de formare profesională pentru organizarea cursurilor de specialitate;

d) criteriile minime pentru auditurile energetice depuse în cadrul proiectelor evaluate, clase și tipuri de audituri;

e) dovada continuității activității în domeniul specific științelor ingineresti.

(10) Cuantumul tarifelor pentru autorizarea auditorilor energetici persoane fizice, persoane fizice autorizate sau persoane juridice, pentru prelungirea valabilității autorizației existente, pentru eliberarea duplicatului autorizației de auditor energetic sau al deciziei de prelungire a autorizației de auditor energetic se aprobă prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, la propunerea Direcției eficiență energetică.

(11) Cuantumul tarifelor pentru atestarea managerilor energetici și a societăților prestatoare de servicii, pentru prelungirea valabilității atestatelor existente, eliberarea duplicatelor atestatelor existente sau a deciziilor de prelungire a atestatelor existente de manageri energetici și societăți prestatoare de servicii se aprobă prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, la propunerea Direcției eficiență energetică.

(12) Sumele reprezentând contravaloarea tarifelor prevăzute la alin. (10) și (11) se încasează de către Centrul de Pregătire pentru Personalul din Industrie — Bușteni, aflat în subordinea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, și reprezintă venituri proprii ale centrului de pregătire.

(13) Sumele reprezentând contravaloarea tarifelor prevăzute la alin. (10) și (11) se utilizează, în quantum de 80%, pentru acoperirea cheltuielilor necesare în realizarea activităților prevăzute la alin. (6) și (7), inclusiv suportul logistic și de resurse umane al Centrului de Pregătire pentru Personalul din Industrie — Bușteni, reprezentând cheltuieli ale acestei instituții.

(14) Sumele reprezentând contravaloarea tarifelor prevăzute la alin. (10) și (11) se utilizează, în quantum de 20%, pentru acoperirea cheltuielilor necesare activităților CPPI de întreținere și uzură, aferente acțiunilor prevăzute la alin. (6) și (7), reprezentând cheltuieli ale acestei instituții."

2. La articolul 6 alineatul (16), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației colaborează cu Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, cu universități tehnice și de arhitectură din România, precum și institute de cercetare și de proiectare, în vederea furnizării de către acestea a datelor și informațiilor pe care le dețin în domeniul eficienței energetice;”

3. La articolul 8 alineatul (4¹), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) monitorizarea realizată de către Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri prin Direcția eficiență energetică,

conform prevederilor art. 3 alin. (2), și propunerea de măsuri adecvate, în situația în care constată că nu sunt înregistrate progrese în creșterea eficienței energetice la nivel național.”

4. La articolul 8, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri monitorizează realizarea economiilor de energie și întocmește un raport anual, pentru anul anterior, pe baza rapoartelor primite de la instituțiile implicate în implementarea prezentei legi până la data de 30 iunie a anului următor perioadei de raportare. Raportul este publicat anual pe pagina electronică a Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, domeniul Energie, până la data de 1 septembrie a anului respectiv.”

5. La articolul 8, alineatul (8¹) se abrogă.

6. După articolul 8 se introduce un nou articol, articolul 8¹, cu următorul cuprins:

„Art. 8¹. — În scopul identificării consumatorilor noncasnici de energie, având calitatea de persoane juridice care au obligația raportării conform legii, operatorii licențiați ai sistemelor de distribuție de energie electrică și gaze naturale vor transmite către Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri consumul operatorilor economici, respectiv autorităților și instituțiilor publice, aflate în conturul de consum energetic al operatorilor de rețele de electricitate și/sau gaze naturale.”

7. La articolul 9 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să numească un manager energetic, atestat de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri sau Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, în termenul valabilității atestatului, conform legislației în vigoare, sau să încheie un contract de management energetic cu o persoană fizică atestată de Direcția eficiență energetică, care are statut de persoană fizică autorizată, sau cu o persoană juridică prestatoare de servicii energetice, atestată în condițiile legii.”

8. La articolul 9, alineatele (3), (4), (7), (11) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Programele de îmbunătățire a eficienței energetice prevăzute la alin. (1) lit. b):

a) se elaborează în conformitate cu modelul aprobat de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, la propunerea Direcției eficiență energetică din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri;

b) se transmit anual Direcției eficiență energetică din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri până la 30 septembrie a anului în care au fost elaborate.

(4) Operatorii economici care folosesc o cantitate de energie mai mare de 1.000 tep pe an completează și transmit Direcției eficiență energetică din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, până la 30 iunie a fiecărui an, declarația de consum total anual de energie și chestionarul de analiză energetică a consumatorului de energie.

(7) Operatorii economici care folosesc o cantitate de energie mai mică de 1.000 tep pe an completează și transmit Direcției eficiență energetică, până la data de 30 iunie a fiecărui an, declarația de consum total anual de energie.

(11) În vederea asigurării calității auditurilor energetice pentru clienții finali, Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri emite criteriile minime pentru auditurile energetice în baza cerințelor prevăzute în anexa nr. 4, precum și un regulament privind atestarea managerilor energetici și a persoanelor juridice prestatoare de servicii energetice, precum și autorizarea auditorilor energetici, cu excepția auditorilor energetici pentru clădiri, aprobate prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri.

(13) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri încurajează

programele de formare pentru calificarea auditorilor energetici, vizând asigurarea unui număr suficient de experți disponibili.”

9. La articolul 9, alineatul (22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(22) Programele de îmbunătățire a eficienței energetice prevăzute la alin. (20) și alin. (21) lit. a) se elaborează în conformitate cu modelul aprobat de Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri și se transmit acestuia până la 30 septembrie a anului în care au fost elaborate, cu excepția celor transmise până în anul 2020 inclusiv, care se elaborează în forma aprobată de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei și sunt urmate de raportări anuale cu privire la măsurile implementate și reducerile de consumuri finale de energie obținute în anul precedent.”

10. La articolul 10, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În imobilele de tip condominiu racordate la sistemul centralizat sau dotate cu o sursă proprie locală de producere a energiei termice la nivel de scară/bloc, repartizarea consumului de energie termică pentru încălzire/răcire și/sau apă caldă se face în baza normelor tehnice elaborate de autoritatea competentă. Normele includ modalități de repartizare a consumului de energie termică aferent:

- a) apei calde de consum;
- b) încălzirii spațiilor comune;
- c) încălzirii apartamentelor și spațiilor cu altă destinație din condominiu.”

11. La articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri coordonează elaborarea programelor de informare și de motivare a consumatorilor de energie, inclusiv casnici, pentru a utiliza eficient energia.”

12. La articolul 15, alineatul (4¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4¹) Începând cu 1 ianuarie 2021 se revizuiesc de către operatori și se transmit la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, o dată la 2 ani, raportul de evaluare a potențialului de creștere a eficienței energetice a rețelelor de energie electrică și gaze naturale și programul de măsuri și investiții anuale pentru îmbunătățirea eficienței energetice a rețelelor.”

13. La articolul 16, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri monitorizează modul în care informațiile privind mecanismele de eficiență energetică, financiare și juridice sunt transparente și diseminate pe scară largă și în mod activ tuturor actorilor relevanți de pe piață.

(2) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri asigură informarea instituțiilor financiar-bancare, în vederea stimulării finanțării programelor de eficiență energetică.”

14. La articolul 17, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, în colaborare cu celelalte autorități competente, promovează dezvoltarea pieței serviciilor energetice și reglementează accesul la aceasta prin:

- a) diseminarea de informații clare și ușor accesibile privind:
 - (i) contractele disponibile de servicii energetice și clauzele care trebuie incluse în aceste contracte, conform anexei nr. 10, pentru a se garanta economiile de energie și drepturile consumatorilor finali;
 - (ii) instrumentele financiare, stimulentele, granturile, facilitarea împrumuturilor de la instituțiile financiar-bancare, după caz, menite să susțină proiectele de eficiență energetică și activitatea societăților de servicii energetice de tip ESCO;

b) încurajarea utilizării sistemului de etichetare de calitate, inclusiv de către asociații profesionale;

c) punerea la dispoziția publicului prin publicarea pe pagina proprie de internet și actualizarea permanentă a listei cu furnizorii disponibili de servicii energetice care sunt calificați și/sau certificați și a calificărilor și/sau a certificărilor acestora sau utilizarea unei interfețe cu ajutorul căreia furnizorii de servicii energetice să poată furniza informații;

d) sprijinirea sectorului public în ceea ce privește solicitarea de oferte de servicii energetice, prin furnizarea de informații privind cele mai bune practici pentru contractele de performanță energetică;

e) realizarea analizei calitative, împreună cu autoritățile competente, privind evoluțiile actuale și viitoare ale pieței serviciilor energetice, conform obiectivelor prevăzute în Planul național integrat în domeniul energiei și schimbărilor climatice și continuității obiectivelor Planului național de acțiune pentru eficiență energetică.

(2) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri și autoritățile competente sprijină funcționarea adecvată a pieței de servicii energetice, după caz, prin:

a) identificarea și publicarea punctului/punctelor de contact de unde consumatorii finali pot obține informațiile menționate la alin. (1);

b) adoptarea de măsuri vizând eliminarea barierelor legislative care împiedică încheierea de contracte de performanță energetică și adoptarea altor modele de servicii de eficiență energetică în vederea identificării și/sau punerii în aplicare a măsurilor destinate economisirii de energie;

c) soluționarea extrajudiciară a litigiilor privind probleme din domeniul eficienței energetice, gestionate de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri conform prevederilor art. 3 alin. (2).“

15. La articolul 18 alineatul (1), litera j) se abrogă.

16. La articolul 18 alineatul (1), după litera r) se introduc două noi litere, literele s) și t), cu următorul cuprins:

„s) nerespectarea de către operatorii licențiați de energie electrică și de gaze naturale a cerințelor prevăzute la art. 81;

t) nerespectarea de către autoritățile administrației publice locale a prevederilor art. 9 alin. (20) și (21).“

17. La articolul 18 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a), cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei;“

18. La articolul 18 alineatul (2), după litera i) se introduc două noi litere, literele j) și k), cu următorul cuprins:

„j) contravenția prevăzută la alin. (1) lit. s), cu amendă de la 15.000 lei la 30.000 lei;

k) contravenția prevăzută la alin. (1) lit. t), cu amendă de la 15.000 lei la 30.000 lei.“

19. La articolul 18, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. k), l), m), n), o), p), q) și r) se realizează de către personalul împuternicit din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.“

20. La articolul 18, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), s) și t) se realizează de către personalul împuternicit de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri.“

21. La articolul 19, alineatul (4) se abrogă.

Art. II. — (1) Ordinul ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri prevăzut la art. 3 alin. (9)—(11) din Legea nr. 121/2014, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și poate fi modificat sau completat, după caz, la propunerea Direcției eficiență energetică.

(2) Forma și modalitatea de transmitere a raportărilor stabilite la art. 8¹ din Legea nr. 121/2014, cu modificările și completările ulterioare, se reglementează prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, aprobat în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Modelul pentru programele de îmbunătățire a eficienței energetice menționat la art. 9 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 121/2014, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri emis în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. III. — (1) Personalul împuternicit de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri care constată contravențiile menționate la art. 18 alin. (3) și aplică sancțiunile, precum și modelul procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se stabilesc prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, emis în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Sumele colectate din aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) alimentează fondul specializat pentru investiții în eficiență energetică, la dispoziția Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, prevăzut la art. 8 alin. (3) lit. h) din Legea nr. 121/2014, cu modificările și completările ulterioare, prin derogare de la prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prevederile art. I pct. 16—20 referitoare la constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență.

Art. IV. — Categoriile de venituri și de cheltuieli ale Fondului specializat pentru investiții în eficiență energetică prevăzut la art. 3 alin. (5) din Legea nr. 121/2014, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin hotărâre a Guvernului în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,

Virgil-Daniel Popescu

Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,

Ion Ștefan

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Gelu Puiu,

secretar de stat

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL
SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.823
din 27 octombrie 2020

MINISTERUL
FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 2.952
din 30 octombrie 2020

MINISTERUL MUNCII
ȘI PROTECȚIEI
SOCIALE
Nr. 1.565
din 28 octombrie 2020

O R D I N

privind aprobarea rectificării bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Companiei Naționale „UNIFARM” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Sănătății

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) și ale art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 81/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu completările ulterioare,

ministrul sănătății, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și protecției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Companiei Naționale „UNIFARM” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Sănătății, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

Ministrul finanțelor
publice,
Vasile-Florin Cițu

Ministrul muncii
și protecției sociale,
**Victoria Violeta
Alexandru**

ANEXĂ*)

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

Operatorul economic: Compania Națională „UNIFARM” — S.A.

Sediul/Adresa: București, str. Av. Sănătescu nr. 48, sectorul 1

Cod unic de înregistrare: RO 11653560

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT pe anul 2020

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC rectificat 2020
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE	1	402.590,00
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	376.394,00
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	0,00
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	0,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC rectificat 2020
	2	Venituri financiare	5	26.196,00
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	6	579.623,00
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	7	506.284,00
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	8	350.990,00
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	850,00
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	10	7.837,00
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	11	6.402,00
	C1	ch. cu salariile	12	5.949,00
	C2	bonusuri	13	453,00
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	48,00
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	0,00
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	1.179,00
	C5	Cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	17	208,00
	D.	alte cheltuieli de exploatare	18	146.607,00
	2	Cheltuieli financiare	19	73.339,00
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	20	-177.033,00
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	0,00
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMANAT	22	0,00
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMANAT	23	0,00
	4	IMPOZIT SPECIFIC UNOR ACTIVITATI	24	0,00
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	0,00
V		PROFITUL/PIERDEREA NETA A PERIOADEI DE RAPORTARE din care:	26	-177.033,00
	1	Rezerve legale	27	0,00
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	0,00
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	-177.033,00
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	0,00
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	0,00
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	32	0,00
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	0,00
	8	Minimum 90% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	0,00
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	0,00
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	0,00
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	0,00

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC rectificat 2020
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	0,00
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	0,00
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	0,00
	a)	cheltuieli materiale	41	0,00
	b)	cheltuieli cu salariile	42	0,00
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	0,00
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	44	0,00
	e)	alte cheltuieli	45	0,00
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	2.745,00
	1	Alocații de la buget	47	0,00
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	0,00
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	2.745,00
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	69,00
	2	Nr. mediu de salariați total	51	62,00
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	52	8.604,84
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **) (Rd.12/Rd.49)/12*1000	53	6.770,16
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	6.070,87
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculata cf. Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	55	6.070,87
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/persoană)	56	0,00
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.6/Rd.1)x1000	57	1.439,74
	9	Plăți restante	58	0,00
	10	Creanțe restante	59	50.000,00

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

